

Kızın evlilik talebi

Hayrünnisa Keskin: “Gerçek sevgi daima karşılıklı mıdır? Bir insanın kısmeti kapalı olur mu? Bir insanla evlenmek istiyorum, bana denk olduğunu düşünüyorum, ama onun haberi yok. Bir genç kız olarak duâ etmekten başka ne yapabilirim?”

Sevgi kalpte beliren ilgi yoğunlaşmasıdır. Karşılıklı olmak şartı yoktur. Fakat insana karşı olan ilgiyi ve sevgiyi abartmak kişiye gereksiz ızdırıp verebilir. Diğer yandan, insana duyulan sevgi kadar, bu sevgiyi helâl çizgide kullanmak da önemli bir maharettir. Seven insanın birinci vazifesi, sevgide helâl sınırında kalmaktır. Sevgiyi Allah için kullanmanın önemli şartı budur.

Hiçbir kimsenin kısmeti kapalı olmaz. Fakat insanın kısmet arayış sürecinde hatalar varsa, bu hatalar insanın sonuca ulaşmasını geciktirebilir.

Halk arasında dolaşan “kısmeti kapalı” sözünü bundan önceki hayatın bir ifâdesi olarak algılamalı; bu sözle hiçbir şekilde hiçbir gencin bundan sonraki hayatına yorumlar getirilmemelidir. Yani bir kimse için söylenen ‘kısmeti kapalı’ sözü, o kimsenin kısmetinin henüz açılmamış olduğunun halk dilindeki bir çeşit ifadesidir. Bu sözü geleceğe de yaymak yanlıştır. Şu ana kadar kısmeti açılmamış olan bir gencin, kim bilir, belki yakın bir zamanda ummadığı bir kısmeti kendisini bekliyor olabilir.

Anne babalar, evlilik yaşı gelen kız veya erkek evlâtlarını eğer önemli mazeretleri yoksa, uygun bir kısmet arayarak evlendirme teşebbüsü içinde olmaları gerekir. Evlât evlenmediği sürece bu çabanın devam etmesi gerekir. Belli bir yaşta ‘kısmeti kapalı’ diyerek evlendirme çabasından vazgeçmek doğru değildir. Böyle bir ifadenin yanlış evhamını abartarak çocukları suçlamak, gelecekleri ile ilgili yorumlar yapmak daha büyük yanlışlar için zemin oluşturmak demektir. Gelecekle ilgili verilen böyle temelsiz ve esassız hükümler, İslâmiyet nazarında bâtıldır.

Gelelim; bir kız sevdiğini nasıl haber verir meselesine! Toplumumuzda böyle bir gelenek yerleşmemişse de, usûlünce hareket etmek şartıyla, bunda bir sakınca ve günah yoktur. Bunun usûlü, annesi ve babası varsa açık yüreklilikle onlara konuyu açması ve onların onayını ve desteğini almasıdır.

Öncelikle bir kız annesini, kendisine en yakın arkadaş ve sırdaş bilmeli ve hiçbir sırrını, hiçbir ilgisini, hiçbir iradesini annesinden gizlememelidir. Anneler de kızlarına iyi bir arkadaş gibi davranmaktan çekinmemeliler, onların onaylamadıkları düşünceleri karşısında sabırlı olmalılar, akıl, mantık ve nezaket çerçevesinde onlarla tartışabilmeliler, onlarla doğru iletişim yollarını asla kapamamalıdırlar. Unutmamalıdırlar ki, kız ile anne arasındaki iletişim köprülerinin yıkılması her türlü sıkıntının da başlangıcıdır.

Kız, kendisine denk bulduğu ve ilgi duyduğu kişiyi annesine açıklar. Annesi kızının bu iradesini yerinde bulması halinde; kızıyla otururlar, ortak bir hareket planı yaparlar. Bundan böyle bu plan çerçevesinde hareket ederler. Gidilecek ve sorulacak yerler varsa, gidilir ve sorulur. Bilgi verilecek kimseler varsa, bilgi verilir. İlgi duyulan kişiye usûlünce haber gönderilecekse, gönderilir. Bu günah değildir.

Sehl bin Sa'd (ra) anlatıyor: Bir kadın geldi ve bir toplulukta kendisini Resûlullah'a arz etti. Dedi ki:

“Yâ Resûlallah! Ben evlilik için kendimi size arz ediyorum. Nasıl isterseniz öyle yapın! İster kendiniz alın, ister başkasıyla evlendirin!”

Bunun üzerine topluluktan birisi kalkarak:

“Yâ Resûlallah! Beni onunla evlendirin!” dedi.

Resûlullah Efendimiz (asm):

“Öyleyse haydi git, araştı. Demir de olsa bir yüzük bul, getir!” buyurdu.

Adam gitti, fakat demir bir halka bile bulamadı. Bunun üzerine Resûlullah (asm):

“Kur'ân sûrelerinden ezberinde bir şey var mı?” buyurdu. Adam:

“Evet!” deyince, Resûl-i Ekrem (asm), ezberinde olan Kur'ân sûrelerini (mehir sayarak) adamı o kadınla evlendirdi.¹

Dipnot:

1- Nesâî, Nikâh, 1, 69